vensku nenabývá se pouhým splněním náležitostí v §u tom vytčených, nýbrž teprv konstitutivním aktem výslovného přijetí dotčené osoby do domovského svazku obce.

Že by Mozes H. nebo st-lé byli bývali do dom. svazku obce Bardiova přikázáni ve smyslu §u 16 zák. čl. XXII : 86 vůbec a zvlášť nejpozději dnem 1. ledna 1920 resp. že byli nejpozději tímto dnem přijati do svazku toho výslovným projevem obce ve smyslu § 10 téhož zák. článku, netvrdí ani st-lé v řízení správním, ani netvrdí stížnost. Pak nestali se však ani čsl. státními občany ve smyslu § 1 č. 1 uv. ústav. zákona, poněvadž ustanovení to předpokládá osoby, které nejpozději dnem 1. ledna 1910 získaly a od té doby nepřetržitě mají dom. právo v území někdejšího mocnářství Rak.-Uherského, jež náleží nyní Čsl. republice a poněvadž st-lé tohoto práva v uvedené době podle toho, co shora uvedeno, neměli. Nestali-li se však st-lé čsl. státními občany podle § 1 č. 1 úst. zákona a netvrdí-li ani, že by se jimi byli stali z některého jiného titulu § 1 tohoto zákona, pak nelze shledati, že by byl v rozporu se zákonem nebo se spisy správními závěr nař. rozhodnutí, že měli v době oněch usnesení býv. správního výboru města Bardiova k obci té postavení pouhých cizinců.

Je-li tomu tak, byla skutečně ona usnesení správního výboru podle názoru, jejž nss rovněž již vyslovil a to v nálezu Boh. 823 adm., absolutně zmatečná a mohl je žal. úřad z moci svého dozorčího práva zrušiti resp. za bezúčinná prohlásiti. — — —

Č. 5276.

Školství: * Ustanovení §u 5 a § 7, odst. 2 zákona č. 226/22 platí též pro změny tříd na škole zřízených i tehdy, když redukování tříd se stalo důsledkem změny obvodu školního.

(Nález ze dne 9. ledna 1926 č. 5298/25.)

Prejudikatura: Boh. 4004 adm. a j.

Věc: Zemský správní výbor v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty stran úpravy počtu tříd při obecné škole v D.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání zsv-u v Praze z rozhodnutí zšr-y v Praze z 5. prosince 1923, jímž byla obecná škola smíšená v D. po vyškolení politické obce S. a zřízení a otevření samostatné obecné školy v této obci s platností od 1. ledna 1924 upravena na školu o čtyřech def. třídách postupných a jedné zatímní pobočce. Na odůvodnění svého výroku uvedl žal. úřad, že zsv v odvolání svém doznává, že by při úpravě jím žádané měla první třída 64 dětí a jeho tvrzení, že druhého odstavce §u 7 zákona č. 226/1922 nelze použíti, není odůvodněno, ježto všechny postupné třídy obecné školy v D. byly definitivní a tedy řádně zřízené ve smyslu právě cit. ustanovení zákona.

Stížnost do tohoto rozhodnutí není důvodná.

Nss vyložil již v nálezu Boh. 4004 adm. účel, který zákon č. 226/22 ustanovením §u 7 odst. 2 sleduje a motivy, které zákonodárce při ustanovení tohoto předpisu vedly, takto — — — —. *)

---

*) Srovnej nál. Boh. 4004 str. 1840.

Stěžující si zsv zastává ve stížnosti právní názor, jakoby odst. 2 §u 7 zákona č. 226/22 měl na zřeteli toliko případy t. zv. redukcí t. j. zmenšování počtu tříd rušením jednotlivých nebo spojováním jich na škole, při kterém se nemění zevní podklad školy t. j. školní obec, že však se nevztahuje ustanovení 2. odst. §u 7 zák. na případy, v kterých se rozdělí obec školní tak, že vzniknou z ní dvě nové školní obce nebo přiškolí se část školní obce k jiné školní obci, poněvadž v těchto případech nastává nutnost organisovati zcela novou školu a nelze pak mluviti o rušení nebo spojování tříd již zřízených, jak to činí ustanovení 2. odst. §u 7 uv. zákona a že v těchto případech platí výhradně ustanovení §u 5 uv. zákona resp. ustanovení zákonů starších.

Je-li však účel ustanovení 2. odst. §u 7 zákona č. 226/22 ten, jak byl v uvedeném zdejším nálezu vyložen, nerozeznává-li dále ustanovení to ve směru stížností naznačovaném a je-li konečně ze srovnání 2. odst. §u 7 s §em 5 zák. č. 226/22 patrno, že § 7 odst. 2 je toliko doplňkem §u 5, a že tudíž s ním tvoří jediný nedílný celek, tak že nelze §u 5 vůbec samostatně použíti, pak nelze názor stížnosti shledati správným, to tím spíše, když v daném případě nejde o zřízení nové školy v D., nýbrž naopak jen o to, aby existující již tato škola byla co do počtu tříd přizpůsobena novým poměrům, tedy o zmenšení počtu tříd na dosavadní škole. Dlužno tudíž míti za to, že ustanovení §u 5 a §u 7 odst. 2 zákona č. 226/22 platí též pro změny tříd na škole zřízených i tehdy, když redukování tříd se stalo důsledkem změny obvodu školního.

Poněvadž stížnost vychází z opačného, tedy nesprávného názoru právního, slušelo ji jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 5277.

Samospráva obecní. * I. Pravidla o vybírání vodného vydaná na základě § 28 ob. fin. novely předpokládají obecné užívání vodovodního zařízení. — II. * Existují-li zvláštní práva užívací k obecnímu vodovodu, nejsou práva tato vydáním všeobecných pravidel o vodném zrušena.

(Nález ze dne 9. ledna 1926 č. 47.)

Prejudikatura: Boh. 2920 adm.

Věc: Správa státních drah zastoupená Českou finanční prokuraturou v Praze (železn. kom. Dr. Václ. Činek a adj. fin. prok. Dr. Boh. Kolisek) proti okresní správní komisi v Ú. n. O. (okr. taj. Dr. Frant. Vicena) stran zvláštního vodného.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: St-lce bylo platebním rozkazem obecního úřadu v Č. z 8. listopadu 1924 za odebranou vodu ve stanici Č. za dobu od 1. ledna do 30. června 1924 podle §§ 11 a 12 pravidel o vybírání vodného v Č. předepsáno zvláštní vodné ve výši 159.935 K a k dobru připsána částka 54.516 K 30 hal., takže jest zaplatiti 105.418 K 70 hal. Platebním rozkazem ze 7. února 1925 bylo st-lce předepsáno za dobu od 1. července do 31. prosince 1924 zvláštní vodné ve výši 155.275 K a k dobru připsáno 46.577 K 41 hal., takže zbylo k zaplacení 108.697 K.